



PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®



Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Standardul IAS® 32 Instrumente financiare: prezentare



Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

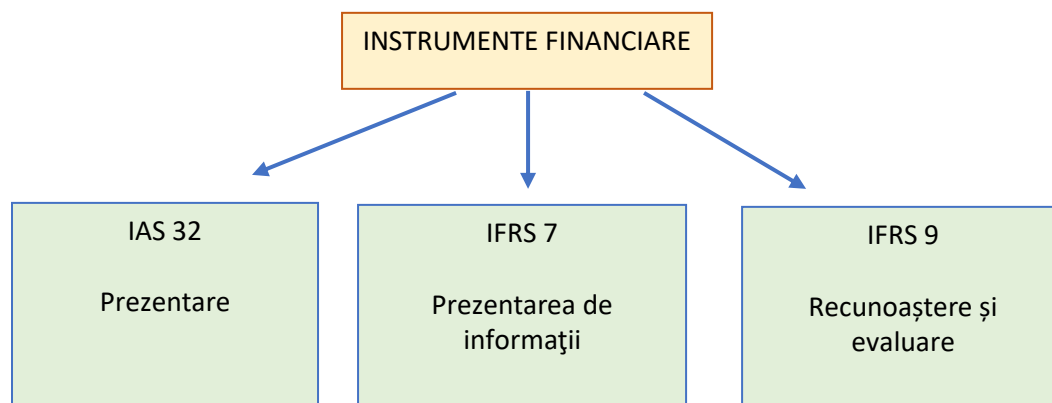
© Copyright 2021, Istanbul University

Standardul IAS 32 Instrumente financiare: prezentare

1. OBIECTIV ȘI DOMENIU DE APLICARE

Contabilitatea și evaluarea instrumentelor financiare reprezintă un aspect cuprinzător și complex. Din acest motiv, unele elemente de contabilizare și raportare a instrumentelor financiare sunt tratate în standarde separate, după cum se arată în figura 1.

Figura 1: Contabilitatea instrumentelor financiare



IAS 32 Instrumente financiare: Prezentare nu se referă la recunoașterea, evaluarea și prezentarea informațiilor privind instrumentele financiare. Scopul IAS 32 este de a stabili principiile privind clasificarea instrumentelor financiare ca active, datorii și elemente de capitaluri proprii, precum și circumstanțele în care activele financiare și datoriile financiare vor fi compensate.

Clasificarea instrumentelor financiare ca datorii financiare și instrumente de capitaluri proprii va avea două implicații importante pentru raportarea financiară. În primul rând, elementele clasificate ca datorii financiare vor intra în domeniul de aplicare al IFRS 9 Instrumente financiare. Astfel, ele vor face obiectul principiilor de recunoaștere și evaluare din IFRS 9. În al doilea rând, plățile neprincipiale pentru instrumentele clasificate ca datorii financiare vor fi clasificate ca dobânzi și raportate în profit sau pierdere. Cu toate acestea, plățile efectuate pentru instrumentele de capitaluri proprii nu vor fi asociate cu profitul sau pierderea, ci vor fi reduse direct din capitalurile proprii.

Prezentul standard se aplică tuturor instrumentelor financiare, cu câteva excepții prezentate mai jos.

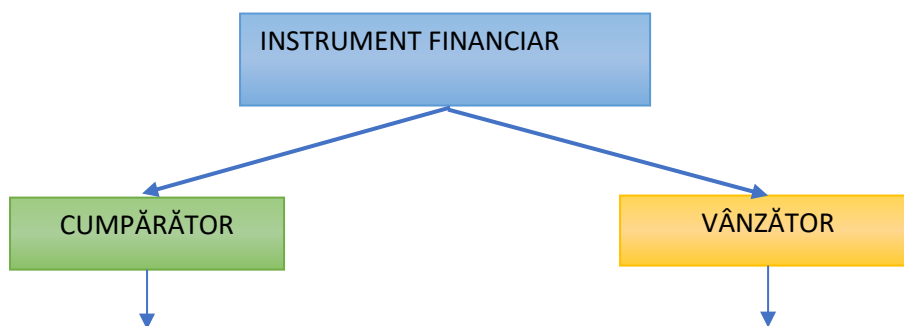
- Investiții financiare asupra cărora entitatea deține controlul, controlul în comun și influența semnificativă. Cu toate acestea, în cazul în care aceste investiții urmează să fie raportate în conformitate cu IFRS 9, prezentul standard va fi valabil pentru instrumentele financiare relevante.
- Drepturile și obligațiile angajatorilor în cadrul planurilor de beneficii ale angajaților.
- Contracte care intră în domeniul de aplicare al IFRS 17 Contracte de asigurare.
- Instrumente financiare pe bază de acțiuni, contracte și tranzacții de plată a obligațiilor.

2. DEFINIȚII CHEIE

În timp ce un instrument financiar reprezintă un activ financiar pentru o întreprindere, acesta reprezintă o datorie financiară sau un element de capitaluri proprii pentru o altă întreprindere. Deoarece scopul principal al prezentului standard este de a clasifica instrumentele financiare, este necesar să se înțeleagă definiția instrumentului financiar, precum și conceptele de activ financiar, datorie financiară și instrument de capitaluri proprii.

Un *instrument financiar* este orice contract care generează simultan un activ financiar pentru o entitate și o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități (IAS 32.11). O tranzacție financiară va avea două părți, așa cum este prezentat în figura 2. Una dintre aceste părți se află în poziția de cumpărător (investitor), în timp ce cealaltă se află în poziția de vânzător (emitent). În timp ce se determină cumpărătorul și vânzătorul, ar trebui să se determine mai întâi partea care va crește activele în contractul în cauză.

Figura 2: Clasificarea instrumentelor financiare



Într-o situație în care două entități fac comerț, să presupunem că una dintre părți vinde bunurile, dar este de acord să primească prețul bunurilor mai târziu. În acest caz, se formează un contract între vânzător și cumpărător. Cumpărătorul de bunuri are obligația de a furniza numerar (care este un activ financiar) sau alte active financiare ca urmare a acestui contract. În acest caz, drepturile (activele) vânzătorului și obligațiile (datoriile) cumpărătorului vor crește.

Un activ *financiar* este orice activ care este:

- a. numerar;
- b. un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități;
- c. un drept contractual de a primi numerar sau un alt activ financiar de la o altă entitate; sau de a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții potențial favorabile pentru entitate; sau
- d. un contract care va fi sau poate fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale entității.

O datorie *financiară* este orice datorie care este:

- a. o obligație contractuală de a livra numerar sau un alt activ financiar unei alte entități; sau de a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții potențial nefavorabile pentru entitate; sau
- b. un contract care va fi sau poate fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale entității.

Instrumentul de capitaluri proprii, pe de altă parte, este definit prin asocierea cu datoriile emitentului. Un instrument de capitaluri proprii este orice contract care evidențiază un interes rezidual în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor acesteia.

Un *instrument cu clauză de vânzare* este un instrument financiar care conferă deținătorului dreptul de a restitui instrumentul emitentului în schimbul numerarului sau al unui alt activ financiar sau care este restituit automat emitentului la apariția unui eveniment viitor incert sau la decesul sau pensionarea deținătorului instrumentului.

3. PREZENTAREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE

Principiul de bază din IAS 32 este ca emitentul unui instrument financiar să clasifice instrumentele financiare ca active financiare, datorii financiare sau instrumente de capitaluri proprii în momentul recunoașterii. Există două principii directe în acest moment al recunoașterii. Acestea sunt definiția instrumentelor financiare și principiul prevalenței economicului asupra juridicului.

Este relativ ușor de distins un activ financiar de o datorie financiară sau de un instrument de capitaluri proprii. Cu toate acestea, distingerea unei datorii financiare de un instrument de capitaluri proprii poate fi uneori dificilă. De exemplu, să presupunem că un producător de jucării vinde jucării în valoare de 10.000 u.m. unui magazin de jucării pe credit. În acest caz, producătorul de jucării a obținut un drept contractual de a primi numerar de la magazinul de jucării. Pe de altă parte, magazinul de jucării are o obligație contractuală de a livra numerar producătorului de jucării. Astfel, producătorul de jucării va raporta un activ financiar după această vânzare, în timp ce magazinul de jucării va raporta o datorie financiară.

Acum să schimbăm condițiile operațiunii de mai sus. Să presupunem că producătorul de jucării vinde din nou jucării în valoare de 10.000 u.m. magazinului de jucării pe credit. Să presupunem că există trei alternative diferite la plata magazinului de jucării:

- a. Magazinul de jucării va plăti cu acțiunile unei alte entități în valoare de 10.000 u.m.
- b. Magazinul de jucării va plăti cu acțiuni proprii, în valoare totală de 10.000 u.m.
- c. Magazinul de jucării va plăti cu 50 de acțiuni proprii.

În toate cele trei cazuri, producătorul de jucării va raporta un activ financiar, însă trebuie evaluat dacă magazinul de jucării va raporta o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii.

Pentru a răspunde la acest exemplu, trebuie să înțelegem principiul stabilit pentru clasificarea unui instrument financiar ca datorie financiară sau ca instrument de capitaluri proprii. Cadrul general pentru această clasificare este rezumat în figura 3. Punctul nostru de plecare pentru clasificare este de a determina dacă instrumentul financiar relevant este un instrument de capitaluri proprii. În cazul în care instrumentul financiar nu îndeplinește condițiile pentru a fi un instrument de capitaluri proprii, acesta trebuie clasificat ca datorie financiară. Pentru a fi un instrument de capitaluri proprii este necesară îndeplinirea ambelor condiții de mai jos (IAS 32. 16):

(a) Instrumentul nu include nicio obligație contractuală:

(i) de a livra numerar sau un alt activ financiar unei alte entităţi; sau

(ii) de a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiţii potenţial nefavorabile pentru emitent.

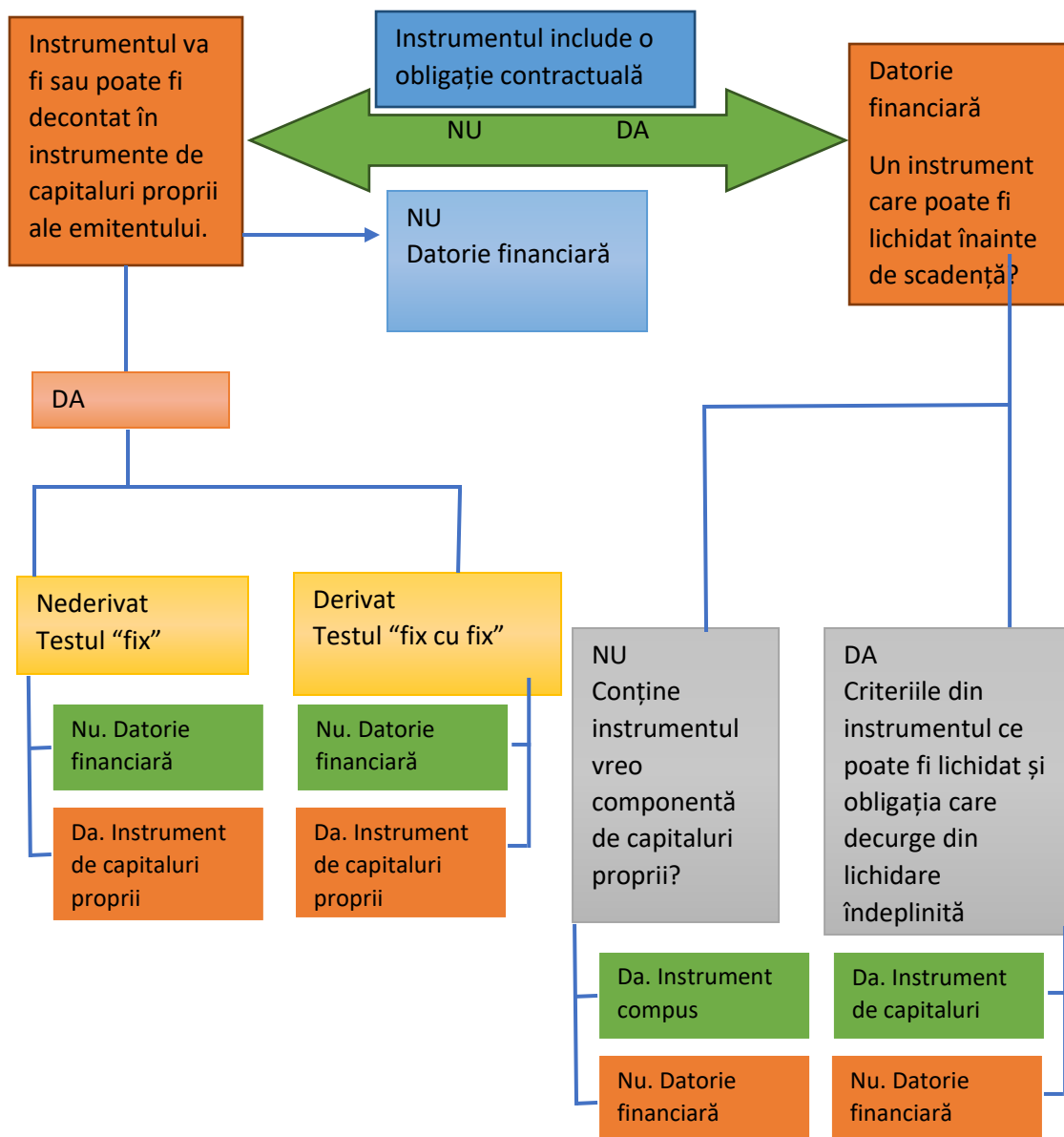
(b) În cazul în care instrumentul va fi sau poate fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale emitentului, acesta este:

(i) un instrument nederivat care nu include nicio obligaţie contractuală a emitentului de a livra un număr variabil de instrumente de capitaluri proprii; sau

(ii) un instrument derivat care va fi decontat numai prin schimbarea de către emitent a unei sume fixe de numerar sau a unui alt activ financiar cu un număr fix de instrumente de capitaluri proprii.

După cum se arată în figura 3, în cazul în care un instrument financiar conţine o obligaţie contractuală, acesta trebuie clasificat ca datorie financiară. Cu toate acestea, înainte de a face această clasificare, ar trebui să se examineze dacă instrumentul financiar este un instrument care poate fi vândut. În cazul în care instrumentul financiar nu conţine o obligaţie contractuală, va trebui să verificăm a doua condiţie pentru a-l putea clasifica drept instrument de capitaluri proprii.

Figura 3: Clasificarea instrumentelor de datorie financiară și de capitaluri proprii



Dar, mai întâi, să înțelegem problema obligațiilor contractuale. Să presupunem că există două părți: A și B. A i-a dat 1.000 u.m. lui B, iar B i-a dat în schimb un document scris lui A. În document se precizează că:

- B îi va livra lui A 1.100 u.m. un an mai târziu.
- Un an mai târziu, B va preda 100 de acțiuni ale entității C și va primi 10 acțiuni ale entității D de la A. Acțiunile entității C sunt mai valoroase decât acțiunile entității D. În ambele condiții, există anumite obligații care decurg din document. În acest caz, nu este vorba de un instrument de capitaluri proprii.

Să presupunem acum că documentul scris nu include niciuna dintre obligațiile contractuale menționate mai sus. Acesta prevede că partea B va efectua plata cu propriile sale acțiuni. În acest caz, trebuie să se stabilească condițiile în care vor fi furnizate acțiunile. După cum se arată în Fig. 3, se aplică testul „fix” sau „fix cu fix”. Aceste teste sunt bazate pe prevederile IAS 32.11.

Testul „fix” se bazează pe prevederea că „un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să livreze un număr variabil din instrumentele proprii” (IAS 32.11). Dacă se livrează un număr variabil atunci testul „fix” (i.e., număr fix de instrumente) nu se verifică și instrumentul se va clasifica drept datorie financiară.

Pentru instrumente derivate se aplică testul “fix cu fix”, adică o sumă fixă se schimbă pentru un număr fix de instrumente de capital, caz în care testul este respectat și instrumentul este clasificat drept instrument de capitaluri proprii.

Am arătat că, în cazul în care un instrument financiar conține o obligație contractuală, acesta trebuie clasificat ca datorie financiară. Cu toate acestea, ca o excepție pentru datoria financiară, instrumentele care poate fi lichidat înainte de scadență sunt clasificate ca instrumente de capitaluri proprii dacă au următoarele caracteristici (IAS 32.16A):

- (a) Deținătorul instrumentului are dreptul la o cotă proporțională din activele nete ale entității la lichidare.
- (b) Este un instrument financiar dintr-o categorie de instrumente care este subordonată tuturor celorlalte categorii de instrumente.
- (c) Toate instrumentele financiare din categoria de instrumente subordonată tuturor celorlalte categorii de instrumente au caracteristici similare.
- (d) Singura obligație contractuală a emitentului este aceea de a răscumpăra sau de a rambursa instrumentul în schimbul de numerar sau al unui alt activ financiar.
- (e) Fluxurile de trezorerie totale preconizate care pot fi atribuite instrumentului pe durata de viață a instrumentului se bazează în mod substanțial pe profit sau pierdere, pe modificarea activelor nete recunoscute sau pe modificarea valorii juste a activelor nete recunoscute și nerecunoscute ale entității pe durata de viață a instrumentului

Acum să ne întoarcem la exemplul nostru de magazin de jucării. Prima alternativă a fost "Magazinul de jucării va plăti cu acțiuni ale unei alte entități în valoare de 10.000 u.m." În această alternativă există o obligație contractuală. Magazinul de jucării acceptă obligația de a furniza un activ financiar producătorului de jucării. Deoarece există o obligație contractuală, acest instrument financiar trebuie clasificat ca datorie financiară.

Cea de-a doua variantă a fost "Magazinul de jucării va plăti cu acțiuni proprii în valoare totală de 10.000 u.m.". Nu există nicio obligație contractuală în această alternativă, astfel încât cea de-a doua condiție (din Fig. 3) ar trebui să fie analizată pentru instrumentul de capitaluri proprii. În această alternativă, instrumentul va fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale emitentului. În această alternativă, magazinul de jucării va emite un număr variabil de acțiuni în funcție de prețul propriei acțiuni la data scadenței. Acest lucru nu va satisface clasificarea ca instrument de capitaluri proprii, astfel încât ar trebui să fie clasificat, de asemenea, ca datorie financiară.

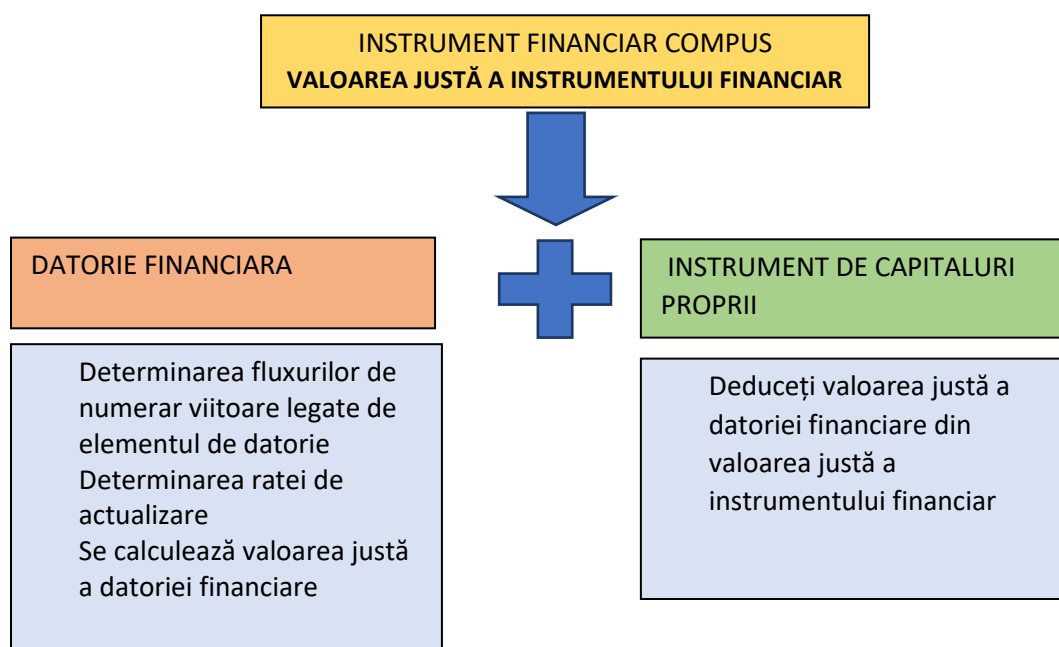
A treia variantă a fost "Magazinul de jucării va plăti cu 50 de acțiuni proprii". Nici această alternativă nu include vreo obligație contractuală. Această alternativă include un instrument nederivat cu o obligație contractuală pentru emitent de a livra un număr fix de instrumente de capitaluri proprii. În acest caz, acest instrument trebuie clasificat ca instrument de capitaluri proprii.

3.1 INSTRUMENTE COMPUSE

Uneori, instrumentele financiare pot avea în același timp elemente de datorie financiară și de instrument de capitaluri proprii. Acestea se numesc instrumente compuse. Obligațiunile convertibile sunt un exemplu de instrumente compuse. Elementele de datorie financiară și de instrument de capitaluri proprii din instrumentele financiare compuse trebuie clasificate separat.

Abordarea de bază în determinarea valorii unui datorie financiară și a unui instrument de capitaluri proprii în cadrul instrumentelor compuse este de a determina mai întâi valoarea datoriei financiare și de a accepta valoarea reziduală rămasă ca valoare a instrumentului de capitaluri proprii. După cum se prezintă în figura 4, valoarea reziduală este diferența dintre valoarea justă a instrumentului financiar compus și valoarea datoriei financiare. O astfel de abordare a fost adoptată deoarece este relativ ușor de determinat fluxurile de numerar viitoare și rata de actualizare a elementului de datorie financiară.

Figura 4: Clasificarea instrumentelor financiare compuse



Doru Co. a emis o obligațiune convertibilă cu o valoare nominală de 500.000 u.m., o scadență de 4 ani și o rată a dobânzii de 6%. Conform contractului, fiecare obligațiune în valoare de 1.000 u.m. putea fi convertită în 100 de acțiuni Doru Co. Această obligațiune convertibilă a fost vândută pentru o valoare totală de 500.000 u.m.. O obligațiune cu caracteristici similare vândută în aceeași perioadă produce o dobândă de 10%. Cum ar trebui să fie prezentată această obligațiune în situațiile financiare ale Doru Co.?

Punctul de plecare pentru această întrebare este principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Chiar dacă obligațiunile convertibile sunt clasificate din punct de vedere juridic ca obligațiuni, ar trebui să se evalueze dacă acest instrument financiar este o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii. Obligațiunile compuse sunt instrumente care oferă mai mult de un beneficiu economic proprietarului său asupra organizației emitente. Instrumentul financiar conține o obligație contractuală. Cu toate acestea, este un instrument cu opțiune de vânzare, iar acest instrument conține o componentă de capitaluri proprii.

Doru Co. a obținut un avantaj prin vânzarea acestei obligațiuni cu opțiunea de a o converti în acțiuni. În timp ce în condiții normale ar fi emis o obligațiune similară cu o dobândă de 10%, Doru Co. a

împrumutat cu 6% datorită opțiunii de conversie. Această diferență între ratele dobânzii se datorează valorii de instrument de capitaluri proprii din acest instrument financiar.

Pentru această obligațiune compusă, în primul rând, trebuie calculată valoarea obligațiunii de datorie financiară. Acest calcul se va face prin determinarea valorii actualizate a fluxurilor de numerar viitoare ale obligațiunii. Cu toate acestea, atunci când se calculează valoarea actualizată, trebuie să se utilizeze 10% în loc de rata de actualizare de 6%. Diferența dintre cele două rate se datorează faptului că obligațiunea compusă oferă un instrument de capitaluri proprii. Investitorul este dispus să plătească o dobândă de 6% în loc de 10% datorită instrumentului de capital propriu oferit. Investitorul speră că pierderea ratelor dobânzii va fi compensată de câștigurile care vor fi obținute din instrumentul de capitaluri proprii care va fi oferit în viitor. Ulterior, valoarea opțiunii de capitaluri proprii se va afla prin scăderea valorii calculate a datoriei financiare din valoarea de 500.000 u.m. a instrumentului financiar.

Tabelul 1: Valoarea actualizată a fluxurilor de numerar

Perioade		1	2	3	4
Rambursarea principalului					500.000
Dobânda anuală		30.000	30.000	30.000	30.000
Total fluxuri de numerar		30.000	30.000	30.000	530.000
Valoarea actualizată a fluxurilor de numerar (actualizată la 10%)	436.602	27.273	24.793	22.539	361.997

Valoarea datoriei financiare, așa cum se arată în tabelul 1, calculată prin actualizarea cu 10% a fluxurilor de numerar viitoare legate de obligațiunea compusă, este de 436.602 u.m. (rezultatele sunt rotunjite). Această sumă trebuie scăzută din valoarea instrumentului financiar. Instrumentul financiar a fost vândut la 500.000 u.m. la data respectivă (Notă: ar fi putut fi vândut pentru o sumă diferită). În acest caz, valoarea instrumentului de capitaluri proprii se calculează după cum urmează (în u.m.):

Instrument financiar	500.000
(-) Datorie financiară	436.602
= Instrument de capitaluri proprii	63.398

Vânzătorul va înregistra vânzarea acestui instrument financiar după cum urmează.

Dr. Numerar	500.000
Cr. Datorie financiară	436.602
Cr. Instrument de capitaluri proprii	63.398

Cumpărătorul va face următoarea înregistrare.

Dr. Activ financiar	500.000
Cr. Numerar	500.000

4. ACȚIUNI PROPRII

În cazul în care o entitate își cumpără propriile acțiuni, le poate clasifica drept active financiare? Răspunsul la această întrebare va fi nu. Atunci când entitățile își recuperează propriile acțiuni, acestea

nu sunt tranzacționate ca active financiare, ci trebuie să fie deduse din capitalurile proprii. Entitatea nu poate raporta câștigurile sau pierderile rezultate din achiziționarea propriilor acțiuni.

Să presupunem că entitatea A cumpără acțiuni proprii în valoare 10.000 u.m. la bursă. Entitatea A nu va clasifica aceste acțiuni ca active financiare, ci mai degrabă aceste acțiuni în valoare de 10.000 u.m. vor reduce capitalul propriu al Entității A cu 10.000 u.m.

Într-un grup consolidat, entitatea sau membrii grupului consolidat pot, de asemenea, să achiziționeze acțiuni proprii. În acest caz, contravaloarea plătită sau primită trebuie recunoscută direct în capitalurile proprii. În cazul în care o entitate deține unele acțiuni proprii, valoarea acestora trebuie prezentată.

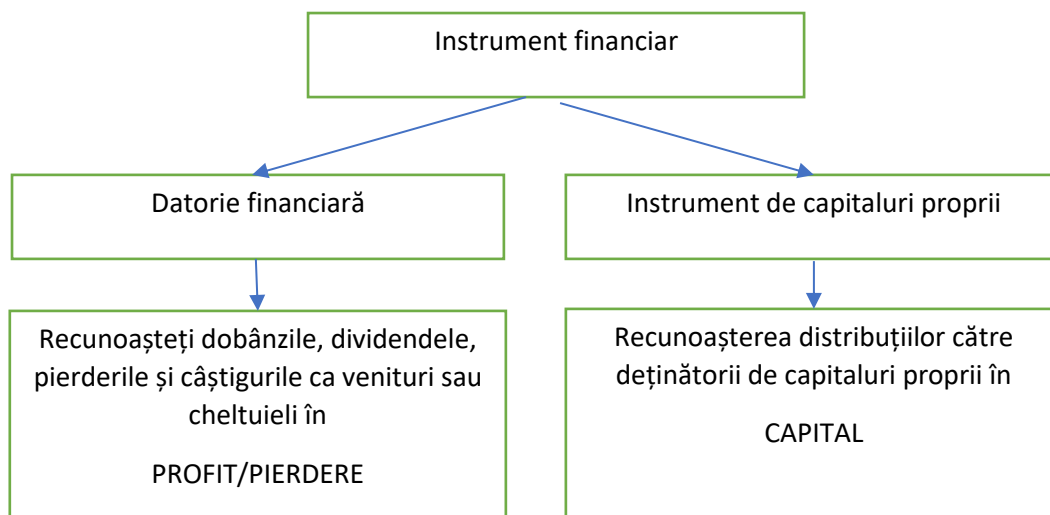
Să presupunem că Entitatea A are o filială numită Entitatea B. Să presupunem că Entitatea B cumpără la bursă acțiuni ale Entității A în valoare de 10.000 u.m.. Vor apărea două situații diferite în ceea ce privește raportarea acestor acțiuni de către Entitatea B. Acțiunile Entității A vor fi raportate ca active financiare în situațiile financiare separate ale Entității B. Cu toate acestea, în situațiile financiare consolidate ale entității A, aceste sume vor fi deduse din capitalurile proprii.

5. DOBÂNZI, DIVIDENDE, PIERDERI ȘI CÂȘTIGURI

Atunci când o entitate achiziționează un activ financiar, aceasta va fi expusă la diverse fluxuri de trezorerie legate de acel instrument financiar. Aceste fluxuri de numerar vor genera diverse elemente de venit, cum ar fi dobânzile și dividendele. În plus, modificările în valoarea instrumentului financiar vor genera, de asemenea, pierderi sau câștiguri. Principiul privind aceste elemente a fost stabilit după cum urmează (IAS 32.5):

După cum se prezintă în figura 5, dobânzile, dividendele, pierderile și câștigurile aferente unui instrument financiar sau unei componente care este o datorie financiară sunt recunoscute ca venituri sau cheltuieli în profit sau pierdere. Distribuiri către deținătorii unui instrument de capitaluri proprii sunt recunoscute de către entitate direct în capitalurile proprii. Costurile de tranzacție ale unei tranzacții cu instrumente de capitaluri proprii se contabilizează ca o deducere din capitalurile proprii.

Figura 5: Contabilitatea dobânzilor, dividendelor, pierderilor și câștigurilor



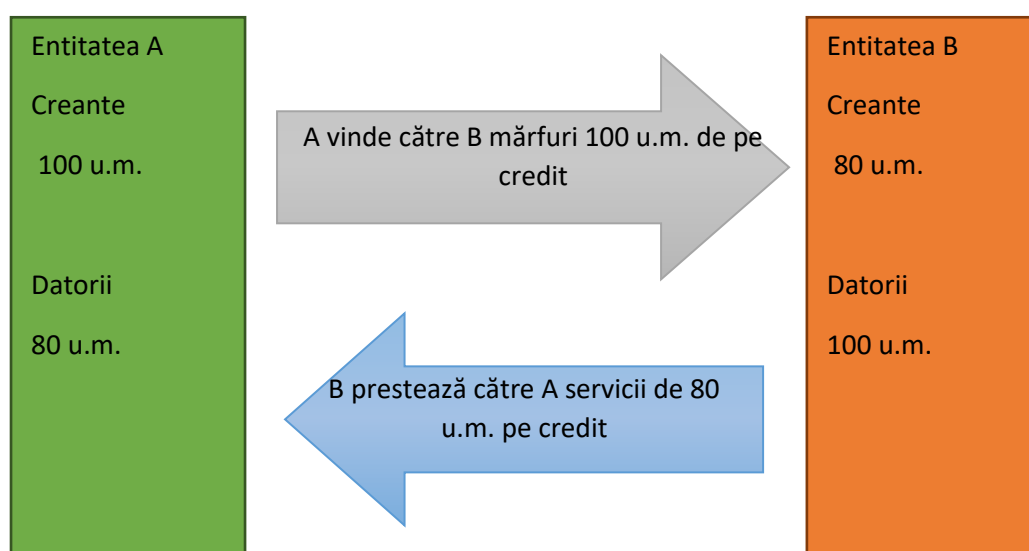
6. COMPENSAREA

Compensarea este prezentarea unei datorii financiare și a unui activ financiar ca o singură valoare netă (ca datorie sau ca activ) în situația poziției financiare.

Două criterii sunt importante pentru compensare. Acestea sunt:

- Dreptul legal executoriu de a compensa sumele recunoscute
- Intenția de a deconta pe o bază netă.

Figura 6: Compensarea datoriilor financiare și a activelor financiare



Pentru a înțelege compensarea, să luăm în considerare tranzacțiile dintre două companii prezentate în figura 6. Fie ca Entitatea A să fie o entitate de comerț și Entitatea B o prestatoare de servicii. Entitatea A a vândut mărfuri în valoare de 100 u.m. entității B pe credit. Entitatea B a prestat servicii

entității A și nu și-a încasat creanța de 80 u.m.. În acest caz, entitatea A are creanțe de 100 u.m. de la entitatea B și o datorie de 80 u.m. față de entitatea B. În cazul în care entitatea A încasează 20 u.m. de la entitatea B, relația datorie-creanțe dintre A și B va fi închisă din punct de vedere juridic. În acest caz, entitatea A va raporta numai creanțe în valoare de 20 u.m. în situația sa a poziției financiare ca urmare a acestor tranzacții. În caz contrar, Entitatea A trebuie să raporteze în situația poziției financiare atât creanțe în valoare de 100 u.m., cât și datorii în valoare de 80 u.m..

7. EXEMPLU

Să luăm un exemplu mai detaliat de prezentare a instrumentelor financiare. Murat Co. își desfășoară activitatea în sectorul agricol. Entitatea caută să obțină împrumuturi pentru a finanța o nouă investiție. Entitatea intenționează să cumpere un nou câmp și să cultive porumb pe acesta. Murat Co. are nevoie de 250.000 u.m. pentru această investiție. La sfârșitul unui an, entitatea intenționează să producă 500 de tone de porumb și să vândă o tonă de porumb cu 100 u.m. Murat Co. a negociat cu un creditor care poate finanța această investiție. Ca urmare a negocierilor, au fost evaluate diverse alternative de finanțare și au fost planificate următoarele acorduri posibile.

- a. Creditorul va împrumuta 250.000 u.m. și va primi 300.000 u.m. în numerar un an mai târziu.
- b. Creditorul va împrumuta 250.000 u.m. și va primi 300 de tone de porumb un an mai târziu.
- c. Creditorul va împrumuta 250.000 u.m. și va primi acțiunile lui Murat în valoare totală de 300.000 u.m. un an mai târziu.
- d. Creditorul va împrumuta 250.000 u.m. și va primi 10.000 de acțiuni ale lui Murat un an mai târziu.
- e. Creditorul va împrumuta 250.000 u.m. și va primi 270.000 u.m. sau 10.000 de acțiuni Murat un an mai târziu.

SOLUȚIE

Pentru a clasifica alternativele care ne sunt prezentate în întrebare ca fiind instrumente financiare de datorie sau de capitaluri proprii, trebuie investigată în primul rând existența unor obligații contractuale. Obligațiile contractuale sunt:

- să livreze numerar sau un alt activ financiar unei alte entități; sau
- să schimbe active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții potențial nefavorabile pentru emitent.

În cazul în care există o obligație contractuală, atunci clasificăm instrumentul ca datorie financiară.

- a. Murat Co. are o obligație de a livra numerar în valoare de 300.000 u.m. în prima alternativă. În acest caz, acest contract ar trebui clasificat ca datorie financiară.
- b. Obligația societății Murat Co. în această alternativă este de a livra 300 de tone de porumb. Obligația nu include nicio livrare de numerar sau de active financiare sau schimb de active sau datorii financiare. În plus, obligația nu este decontată printr-un acord care să includă stocurile Murat Co. În acest caz, nu există niciun element de datorie financiară sau de instrument de capitaluri proprii.
- c. Nu există nicio obligație contractuală pentru Murat Co în această alternativă. Cu toate acestea, instrumentul va fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale emitentului. Instrumentul este un instrument nederivat. Prin urmare, pentru a fi clasificat ca instrument de capitaluri proprii, acesta **nu** ar trebui să includă **nicio** obligație **contractuală** pentru emitent de a livra un număr variabil de instrumente de capitaluri proprii. Cu toate acestea, nu se știe câte acțiuni va oferi Murat

în această variantă. Numărul de acțiuni variază în funcție de valoarea acțiunilor la scadență. În acest caz, ar trebui să fie clasificat ca datorie financiară.

- d. Din nou, nu există nicio obligație contractuală pentru Murat Co., iar instrumentul este decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale Murat Co. Aici, spre deosebire de alternativa anterioară, numărul de acțiuni este fix. Murat Co. va emite 10.000 de acțiuni. În acest caz, este vorba de un instrument de capitaluri proprii.
- e. Această alternativă are o obligație contractuală. Cu toate acestea, în cadrul acestui contract, există, de asemenea, posibilitatea ca acesta să fie decontat cu instrumente de capitaluri proprii ale Murat Co. Există o situație avantajoasă datorită posibilității de a cumpăra un instrument de capitaluri proprii în această alternativă. În condiții normale, obligația conexă poate fi închisă cu 300.000 u.m. (a se vedea alternativa a). Datorită posibilității de a obține capitaluri proprii, obligația poate fi închisă cu 270.000 u.m. în această alternativă. Există un instrument financiar compus. Instrumentul financiar trebuie separat în datorie financiară și instrument de capitaluri proprii.